

Tag udgangspunkt i borgerens behov

Nationale retningslinjer
for indsatsen mod
hjemløshed

SANDs næstformand om nye nationale retningslinjer

TAG UDGAGSPUNKT I BORGERENS ØNSKER OG BEHOV – IKKE I KOMMUNENS

Nye nationale retningslinjer for indsatsen mod hjemløshed har set dagens lys. Jonas Laursen kommenterer her på dem med udgangspunkt i egne erfaringer og erfaringer fra hans arbejde i SAND – De hjemløses landsorganisation.

Af Jonas Laursen, næstformand i SAND

Som borger har jeg en forhåbning om at de nye retningslinjer vil kunne hjælpe kommunerne med at navigere i deres egne regler, så borgeren kan få en hurtigere og en mere målrettet

sagsbehandling, der passer til den enkeltes behov. Det er dog vigtigt at retningslinjerne bruges i alle kommunerene – så man oplever en ensartet sagsbehandling, uanset i hvilken kommune, man henvender sig.

Jeg har valgt 3 overskrifter, som jeg mener er vigtigt for en god sagsbehandling når man taler hjemløshed:

- 1. Tag udgangspunkt i borgerens egne ønsker og behov.** For det første skal man tage udgangspunkt i borgens behov og ønsker frem for at tage udgangspunkt i kommunen. Som borger møder man ofte det problem, at kommunen på forhånd har bestemt, hvad de vil give i støtte og hvordan de vil gøre det, i stedet for at tage udgangspunkt i hvad man selv siger, man har behov for. Det er vigtigt, at man ikke på forhånd fastsætter en procedure for hvordan man behandler givne henvendelser, men at man derimod lytter til borgen og i stedet for prøver at følge en procedure for lige netop de problemstillinger, som borgeren selv formulerer et ønske om at få hjælp med.
- 2. Rådgivning og vejledning.** For det andet er det vigtigt, at man rådgiver og vejleder borgeren. Ja, selvfølgelig, tænker I nok. Men når man henvender sig på kommunen, bliver der oftest sat krav til en ud fra hvad kommunen vil have dig til at gøre, frem for at rådgive og vejlede borgeren i, hvad man har ret til og hvordan man bedst muligt ud fra det, kan få løst de problemstillinger man har. I dag er der en stor mangel på den rådgivning og vejledning. Og hvis man skal tage udgangspunkt i borgens behov, er det vigtigt at borgeren føler sig vejledt og kender sine muligheder, frem for at blive beordret. Det er vigtigt, at man ikke presser noget ned over borgeren de ikke har ressourcer til og at borgerens retssikkerhed bliver overholdt.

3. Housing First er ikke for alle. For det tredje er det vigtigt at huske, at Housing First ikke er for alle. Nogle gange er det fx Treatment First, der skal til for at hjælpe borgeren bedst muligt.

Det er som om, at der den seneste tid er blevet så meget fokus på Housing First, at det virker som om det er løsningen på alle hjemløses problemer. "Bare giv dem noget at bo i, så løser det hele sig", men sådan er virkeligheden ikke. Det er for det første ikke alle, der har et ønske om at komme i en almen bolig. Og for det andet er der nogle borgere, der har så komplekse misbrugs-eller psykiske udfordringer, at det at komme i egen bolig bare vil skabe endnu flere udfordringer. Det er derfor nødvendigt stadigvæk at have øje for overgangstilbud som fx §107- tilbud, misbrugsbehandling og psykisk udredning inden borgeren kommer i egen bolig, hvis udredningen viser at det er det rigtige og borgeren i øvrigt ønsker det selv.

NATIONALE RETNINGSLINJER

for indsatsen mod hjemløshed

De nationale retningslinjer for indsatsen mod hjemløshed understøtter arbejdet med Housing First. De giver kommuner og andre aktører på hjemløshedsområdet et fælles grundlag for arbejdet på området og kan bruges som et redskab til tilrettelæggelse af indsatsen.

Retningslinjerne er udarbejdet i samarbejde med en række centrale aktører på hjemløshedsområdet, og de skelner mellem lovbestemte krav og anbefalinger til god praksis.

(Kilde: socialstyrelsen.dk)

Hent retningslinjerne [her](#)